

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม ผู้วิจัยได้ศึกษาแรงงูใจที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย
7. บทสรุป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป้าหมายคือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 56 คน ผู้วิจัยต้องการศึกษาแรงงูใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต โดยมุ่งเน้นศึกษาทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟัง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ชั้นปีที่ 3 ที่เริ่มเข้าการศึกษาในปี พ.ศ. 2552 และผ่านการเรียนวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 32 คน โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตโดยพิจารณาจากผลการเรียนรายวิชาดังกล่าว จึงเลือกศึกษาผลคะแนนของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 เฉพาะกลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาพื้นฐาน วิชาการพูดภาษาอังกฤษ 1 (223231 Oral English I) และวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการฟังของนิสิตที่ชัดเจนและมีเกณฑ์การประเมินผลรองรับอย่างถูกต้อง และอยู่ภายใต้ขอบเขตของการวิจัย

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ชาวต่างชาติ ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) ของกลุ่มตัวอย่างข้างต้น จำนวน 1 คน เพื่อเก็บข้อมูลผลความสามารถใน

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แรงจูงใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาของนิสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างและผู้สอนชาวต่างชาติ

1. แบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดรหัสแทนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน เช่น S1 คือ นิสิตคนที่ 1 และ S2 คือนิสิตคนที่ 2 เป็นต้น เพื่อศึกษาแรงจูงใจกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II)

แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครอบคลุมแรงจูงใจ 4 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ คือ ข้อ 2, 7, 8, 12, 13, 14, 16, 19, 25 และ 28 แรงจูงใจเชิงบูรณาการ คือ ข้อ 5, 11, 15, 17, 21 และ 26 แรงจูงใจเชิงผล คือ ข้อ 1, 3, 4, 6, 20, 23, 24, 29 และ 31 และแรงจูงใจภายใน คือ ข้อ 9, 10, 18, 22, 27, 30 และ 32 จำนวนทั้งสิ้น 32 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่

1	คือ	น้อยที่สุด
2	คือ	น้อย
3	คือ	ปานกลาง
4	คือ	มาก
5	คือ	มากที่สุด

คำถามที่ใช้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาในแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจำแนกลักษณะของแต่ละประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Gardner and Lambert (1972) และ Ellis (1996) และปรับคำถามจากแบบสอบถามงานวิจัยของ มนุสศักดิ์ ดีแกง (2553), Wang (2008), Gao and others (2007) และ Nuchnoi (2008)

2. การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 แบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับนิสิต

แบบสัมภาษณ์นิตินิทัศน์เป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภายใต้ขอบเขตแรงจูงใจ 4 ประเภท และการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต ซึ่งปรับข้อคำถามมาจากแบบสัมภาษณ์ในงานวิจัยของ Al-Tamimi and Shuib (2009) และ Nuchnoi (2008) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

2.1.1 คุณมีแรงจูงใจอะไรในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะอะไร

2.1.2 นอกจากเรียนในชั้นเรียนแล้ว คุณมีเรียนพิเศษภาษาอังกฤษที่อื่นอีกหรือไม่ / ถ้ามี เรียนที่ไหน และเป็นหลักสูตรในลักษณะใด

2.1.3 ถ้าคุณมีข้อสงสัย คุณจะสอบถามกับอาจารย์ผู้สอนในเวลาเรียนหรือไม่ เพราะอะไร

2.1.4 เวลาคุณพูดภาษาอังกฤษ คุณมีความรู้สึกอย่างไร

2.1.5 คุณมีแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างไรบ้าง

ทั้งนี้แบบสัมภาษณ์นี้สามารถปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมได้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในคำตอบมากที่สุด

2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้สอนชาวต่างชาติ

แบบสัมภาษณ์ผู้สอนชาวต่างชาติเป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะอย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 5 ข้อ รวมคำถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้สอนด้วย ได้แก่

2.2.1 คุณมาจากประเทศอะไร (Which country are you from?)

2.2.2 คุณจบการศึกษาด้านอะไร และคุณสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยจำนวนกี่ปีแล้ว (What is your major field of study? How long have you been teaching English in Thailand?)

2.2.3 นิสิตคนใดมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีที่สุด เพราะอะไร / ใครที่ควรปรับปรุง เพราะอะไร และพวกเขาควรปรับปรุงอะไรบ้างเพื่อให้อาจสามารถทางการพูดและการฟังดีขึ้น / พวกเขาสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไร (Which students have the best proficiency in using English for communication? Why? / Who should be improved? Why? What should they do to improve their speaking and listening abilities? / What are their motivations in English learning?)

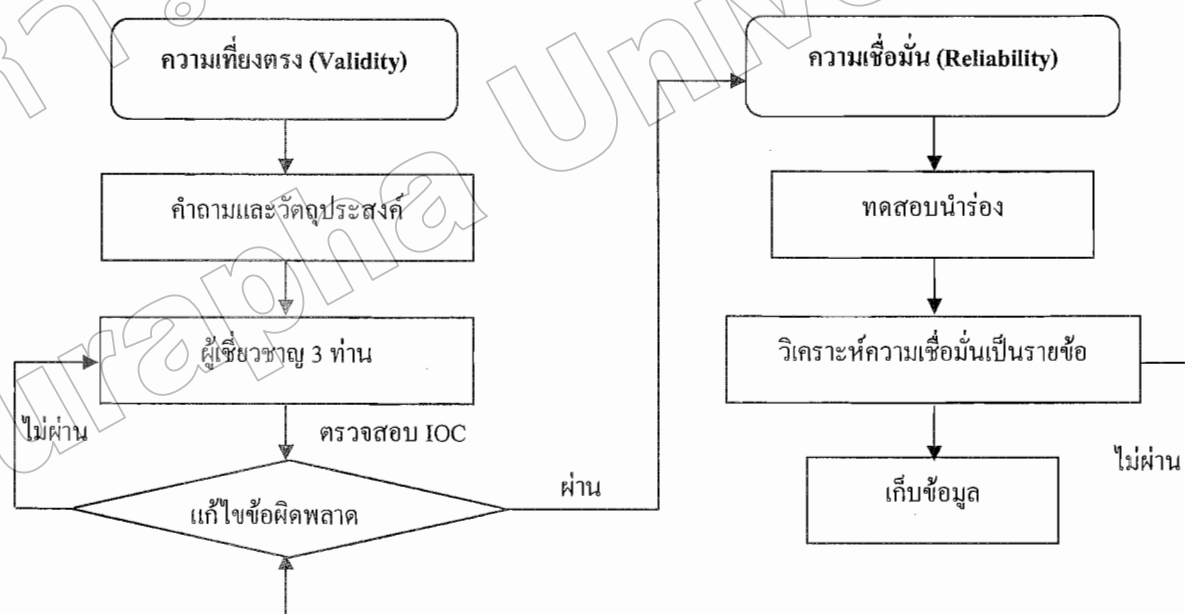
2.2.4 คุณมีเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตอย่างไร (Could you tell me about your criteria to evaluate the students' proficiency in using English for communication?)

2.2.5 คุณมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดีให้กับนิสิตบ้างไหม (Do you have any suggestions for the students to improve their proficiency in using English for communication? What are they?)

ผู้วิจัยจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำถามขณะสัมภาษณ์ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต เกณฑ์ในการประเมินผล และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความสามารถทางภาษาสำหรับนิสิต เพื่อใช้ข้อมูลมาประกอบการวิเคราะห์ผลจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ของนิสิตต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้ในการทดสอบความตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยก่อนนำไปใช้เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ตามรายละเอียดดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยง โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ข) ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้คะแนนรายข้อตามเกณฑ์ ดังนี้ (ศรัณย์ ศรีมังกรแก้ว, 2553)

+1 หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

0 หมายถึง ผู้ตรวจสอบไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้หรือไม่

-1 หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

เมื่อได้ผลคะแนนแล้ว นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ผลที่ได้จากการคำนวณนั้นควรอยู่ระดับ 0.5 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้งานได้ (ภาคผนวก ก)

2. การทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 35 คน และนำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบความเข้าใจในข้อคำถามและตรงตามวัตถุประสงค์กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อคำถาม (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2549) และทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกเสียงด้วย ซึ่งการทดสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) และโดยรวมของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้จริง ต้องอยู่ระดับ 0.7 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2530) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมของแบบสอบถามแล้ว พบว่าอยู่ในระดับ 0.89 และค่าความเชื่อมั่นรายข้อ อยู่ในระดับประมาณ 0.89 – 0.90 (ภาคผนวก ง) และจากเดิมก่อนการทดลองใช้ แบบสอบถามมีจำนวน 40 คำถาม และหลังจากผ่านการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามแล้ว เป็นจำนวน 32 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ได้รับการทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามนั้น ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 32 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกจากแต่ละประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ประเภท จำนวน 6 คน ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและผลคะแนนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232

Oral English II) และสัมภาษณ์กับผู้สอนชาวต่างชาติในรายวิชาดังกล่าว จำนวน 1 คน โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงเป็นเครื่องมือในการเก็บบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการตีความหมายของผลคำตอบและการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งแบ่งส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต และจำแนกตามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ คะแนน 90-100 คะแนน 85-89 คะแนน 80-84 คะแนน 75-79 และคะแนน 60-64 ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลด้วยตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนในการวัดค่าตัวแปรของระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการประมวลผลข้อมูล ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

จากนั้นทำการรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยแล้วก็จะทำการแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ โดยมีคะแนนอันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้ (วิชิต อุอ้าน, 2550, หน้า 114)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

การแปลความหมายคะแนนระดับและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต ใช้เกณฑ์ดังนี้ (วิชิต อุอ้าน, 2550)

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่าผู้วิจัยใช้เวลาทั้งสิ้น 9 เดือน ในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้เวลา 3 เดือนในการกำหนดปัญหาการวิจัย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย และสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอเค้าโครงงานวิจัยและตัวอย่างเครื่องมือในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อเค้าโครงงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำไปทดสอบนำร่องกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยทดสอบนำร่องแบบสอบถามกับนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) จำนวน 35 คน และทดสอบแบบสัมภาษณ์กับนิสิตในกลุ่มดังกล่าว จำนวน 3 คน รวมถึงทดสอบแบบสัมภาษณ์ผู้สอนชาวต่างชาติในรายวิชาดังกล่าว จำนวน 1 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ความตรงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ภายใน 1 เดือน โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการทดสอบเครื่องมือในการวิจัยให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา หลังจากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง คือนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ ภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) จำนวน 32 คน และได้สัมภาษณ์อาจารย์ชาวต่างชาติที่เป็นผู้สอนในรายวิชาดังกล่าว จำนวน 1 คน โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลให้แล้วเสร็จ ภายในเวลา 4 เดือน จากนั้นผู้วิจัยจะใช้เวลา 1 เดือนในการทำรายงานเสนอผลข้อมูล อภิปรายผล และสรุปผลการวิจัย ซึ่งเป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการทำวิจัยในครั้งนี้

บทสรุป

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) จำนวน 32 คน จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงงูใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ครอบคลุมแรงงูใจ 4 ประเภท ได้แก่ แรงงูใจเชิงเครื่องมือ แรงงูใจเชิงบูรณาการ แรงงูใจเชิงผลและแรงงูใจภายใน จำนวน 32 ข้อ และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน ที่คัดเลือกมาจากแต่ละประเภทของแรงงูใจในการเรียนภาษาอังกฤษจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและผลคะแนนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) เพื่อศึกษาแรงงูใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการเรียนและแนวทางการพัฒนาความสามารถทางภาษา และสัมภาษณ์ผู้สอนชาวต่างชาติจำนวน 1 คน

เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
 นิสิต และแนวทางการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดี ผู้วิจัยได้ทดสอบ
 คุณภาพเครื่องมือการวิจัยก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลด้วยการทดสอบความเที่ยงกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน
 ในการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตาม
 เกณฑ์ IOC และทดสอบความเชื่อมั่นด้วยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง
 คือนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่
 ผ่านการเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) จำนวน 35 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์
 Cronbach's Alpha ระดับ 0.89 และค่าความเชื่อมั่นรายข้ออยู่ระดับ 0.89-0.90 นำแบบสัมภาษณ์ไป
 ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน จาก 35 คน และผู้สอนชาวต่างชาติที่สอนในรายวิชาการพูด
 ภาษาอังกฤษ 2 (223232 Oral English II) จำนวน 1 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลแบ่งออกเป็น
 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ระดับและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและ
 จำแนกตามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาดังกล่าว โดยใช้สถิติใน
 การวิเคราะห์คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์แรงจูงใจใน
 การเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลวิเคราะห์เพิ่มเติมของข้อมูลตอนที่ 1